

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 34, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: *nauczyciel_1_34*, do zastosowania z: *uczeń_1_34* (materiały dla ucznia), pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl lub www.scholaris.pl: *Ukryte wyrazy (78_um_ukryte wyrazy)*, pomoc techniczna (tekturowa) nr 5: *patyczki*.

Kl. I, edukacja polonistyczna, krąg tematyczny „Podróże bliskie i dalekie”

Temat: Podniebne podróże

Cele edukacyjne:

- doskonalenie umiejętności tworzenia kilkuzdaniowych wypowiedzi,
- kształcenie umiejętności myślenia naukowego,
- doskonalenie umiejętności pisania poznanych liter,
- kształcenie umiejętności czytania sylab,
- doskonalenie umiejętności pisania poznanych cyfr,
- kształcenie umiejętności liczenia,
- kształcenie umiejętności posługiwania się nowoczesnymi technologiami.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- wypowiada się na temat podniebnych podróży,
- podaje argumenty przemawiające za jedną z podanych możliwości,
- uczestniczy w dyskusji,
- pisze poprawnie poznane litery,
- pisze poprawnie poznane cyfry,
- liczy sprawnie obiekty,
- posługuje się tablicą multimedialną.

Metody: elementy dyskusji, metoda analityczno-syntetyczna, metoda ćwiczeniowa, ćwiczenia interaktywne.

Formy: praca indywidualna, praca zespołowa.

Środki dydaktyczne: komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna/tablety, pomoc multimedialna: *Ukryte wyrazy*, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel prosi uczniów, aby przypomnieli, jakie do tej pory odbyli podróże (lądowe i wodne). Informuje, że na tej lekcji będzie mowa o podróżowaniu w powietrzu.
2. Nauczyciel zadaje uczniom pytanie: Czy łatwiej jest podróżować po łądzie czy drogą powietrzną? Prosi, aby uczniowie zastanowili się chwilę nad odpowiedzią, ponieważ będą uczestniczyć w krótkiej dyskusji na ten temat. Nauczyciel tłumaczy uczniom zasady dyskusji (nie przerywamy drugiej osobie, wyjaśniamy dokładnie, dlaczego uważamy tak, a nie inaczej itp.). Dyskusja.
3. Nauczyciel rozmawia z uczniami na temat pojazdów, którymi można podróżować drogą powietrzną. Uczniowie wymieniają nazwy pojazdów, a potem wykonują zadanie 1 z karty pracy.
4. Nauczyciel prosi, aby uczniowie przesyłabizowali wyrazy: *samolot*, *lotnisko*, *pilot*, *lot*, *lotnia*, *paralotnia*, *motolotnia*. Pyta, czy uczniowie widzą jakieś podobieństwo między tymi wyrazami (sylaba *lot*).
5. Uczniowie wykonują kolejne zadania z karty pracy. Następnie nauczyciel włącza pomoc multimedialną *Ukryte wyrazy*. Chętni uczniowie wykonują zadania z tej pomocy. Nauczyciel przypomina, że inni uczniowie mogą wykonać to zadanie, wchodząc razem z rodzicami na stronę internetową www.matematycznawyspa.pl.

Kl. I, edukacja matematyczna, krąg tematyczny „Podróże bliskie i dalekie”**Temat: Podniebne podróże****Cele edukacyjne:**

- wprowadzenie pojęcia *liczba pięć* na poziomie enaktywnym (za pomocą gestów, działania),
- wprowadzenie pojęcia *liczba pięć* na poziomie ikonycznym (za pomocą obrazków),
- kształtowanie umiejętności układania szeregu o powtarzających się regularnie elementach,
- kształtowanie umiejętności korzystania z technologii informacyjnej.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- rozumie pojęcie *liczba pięć* na poziomie enaktywnym (za pomocą gestów, działania),
- rozumie pojęcie *liczba pięć* na poziomie ikonicznym (za pomocą obrazków),
- układa szereg o pięciu powtarzających się regularnie elementach.

Metody: metoda kinestetyczna, metoda czynnościowa, metoda ćwiczeniowa, pogadanka.**Formy:** praca indywidualna , praca w grupie.**Środki dydaktyczne:** karty pracy: *Ad@ i J@s na matematycznej wyspie – mat. dla ucznia.***Przebieg lekcji:**

1. Nauczyciel stawia pod tablicą cztery krzeselka. Prosi czterech uczniów, aby na nich usiedli. Dzieci odliczają po kolei od jeden do cztery. Później nauczyciel prosi, żeby dosiadła się jeszcze jedna osoba (z krzeselkiem). Uczniowie znowu odliczają. Nauczyciel tłumaczy, że na tej lekcji będą się uczyć o liczbie pięć.

2. Nauczyciel ustawia uczniów w kółko. Dzieci łapią się za ręce i robią pięć kroków w prawo, później pięć kroków w lewo. Na koniec dzieci odliczają w kole do pięciu. Na sygnał nauczyciela do środka wchodzi „piątka” i podskakuje pięć razy. Później wracają na miejsce.

3. Uczniowie wykonują zadania 1 i 2 z karty pracy.

4. Nauczyciel pyta uczniów, z czym kojarzy im się liczba pięć. Opowiada, że piątka uważana była za liczbę szczęśliwą. Była między innymi symbolem potęgi Boga i człowieka (rozstawione nogi i ręce oraz głowa). Mamy pięć palców u ręki, pięć palców u stopy, pięć zmysłów: wzrok, słuch, dotyk, węch i smak. Z liczbą pięć związane są też takie powiedzenia, jak: „Ni w pięć ni w dziewięć”, co oznacza „bez sensu”, „piąte koło u wozu”, czyli rzecz zbędna, „znać coś jak swoje pięć palców”, czyli znać coś bardzo dobrze.

5. Uczniowie wykonują zadania 3 i 4 z karty pracy.

6. Nauczyciel prosi, aby uczniowie wyjęli patyczki tekturowe i tłumaczy, na czym będzie polegało ich następne zadanie. Uczniowie będą musieli ułożyć tyle patyczków, ile razy nauczyciel klaśnie w dłonie. Najpierw klaszcze raz, później dwa razy. Później mówi, że wszyscy uczniowie świetnie się spisali i można troszkę utrudnić zadanie. Teraz patyczki trzeba ułożyć tak, aby powstał wielokąt, np. trójkąt, prostokąt. Jeżeli dzieciom podoba się zadanie, można poprosić, aby same wymyśliły polecenia, w których wykorzystają patyczki.

7. Nauczyciel tłumaczy następne polecenie. Trzeba ułożyć z patyczków płotek w takiej kolejności: czerwony, zielony, żółty, niebieski, czerwony, żółty itd. Na koniec uczniowie rysują taki sam płotek w zeszytach. Później uczniowie sami układają podobne płotki, ale zmieniają kolejność kolorów na wszystkie możliwe sposoby. Za każdym razem rysują płotki w zeszytach.

8. Uczniowie wykonują kolejne polecenia z karty pracy.

Klasa I, wychowanie fizyczne, krąg tematyczny „Podróże bliskie i dalekie”

Temat: Podniebne podróże

Cele edukacyjne:

- kształcenie ogólnej sprawności fizycznej,
- kształcenie nawyku przyjmowania prawidłowej postawy.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- wykonuje poprawnie ćwiczenia,
- przyjmuje prawidłową postawę,
- reaguje na umówione hasła.

Metody: pogadanka, metoda zadaniowa, metoda zabawowa.

Formy pracy: praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: szarfy w trzech lub czterech kolorach.

Przebieg lekcji:

1. Zbiórka, sprawdzenie gotowości do zajęć. Uczniowie siadają po turecku, w siadzie skrzyżnym w dużym kole. W środku koła siedzi nauczyciel, który zwraca uczniom uwagę na prawidłową postawę podczas siedzenia. Klatka piersiowa jest uwypuklona, barki cofnięte, szyja wydłużona, brzuch wciągnięty, pośladki napięte i schowane.
2. Nauczyciel przeprowadza pogadankę na temat przyjmowania prawidłowej postawy podczas siedzenia w szkole: w ławce, przy komputerze, w domu, podczas odrabiania lekcji, podczas posiłku.
3. Ćwiczenia kształtujące – krążenia głową w lewa stronę, a potem w prawą stronę. Po dwa razy. Następnie naprzemiennie raz w lewą, raz w prawą stronę. Przechylenie do barku raz prawego, raz lewego ucha. Palce rąk dotykają barków, unoszenie przedramion, barki cofnięte. Trzymając palce na barkach, uczniowie wykonują obustronne krążenie łokciami w przód, potem w tył, następnie opuszczają palce, strzepują je tak, jakby mieli kropelki wody na dłoni.
4. To samo ćwiczenie, ale w siadzie skrzyżnym.
5. W siadzie klęcznym, czyli po japońsku, uczniowie wymachują naprzemiennie ramionami w górę i w dół.
6. W siadzie płaskim, nogi wyprostowane w niewielkim rozkroku, uczniowie wykonują krążenie stopami w lewo i w prawo. Zginają i prostują stopy, przy czym nogi w kolanach mają proste.
7. Z pozycji klęku podpartego uczniowie wykonują naprzemiennie: raz koci grzbiet, raz siodełko. Odpoczynek podczas leżenia na plecach.
8. Uczniowie cały czas wykonują ćwiczenia, znajdując się na obwodzie dużego koła. Nauczyciel prosi uczniów, aby zapamiętali, w jakim miejscu stoją, obok jakiej koleżanki czy kolegi.

9. Z tej samej pozycji klęku podpartego uczniowie powoli wychodzą do pozycji stojącej i „wystrzeliwiają” mocno w górę – zabawa „Rakiety”. Nauczyciel pokazuje ćwiczenie, umawia się z uczniami, że po „wystrzeleniu rakiety” mogą lecieć w „przestrzeń kosmiczną”, czyli wykonać bieg po całej sali. Na sygnał nauczyciela „rakiety” wracają na swoje miejsce. Zabawę należy powtórzyć dwa, trzy razy.

10. Przygotowujemy szarfy w trzech, czterech kolorach. Nauczyciel rozdaje każdemu uczniowi szarfę, dzieląc klasę na grupy, według koloru szarfy. Nauczyciel umawia się z uczniami, że każdy kolor to inna „rakieta”. Na sygnał nauczyciela, który podnosi szarfę koloru np.: żółtego – start. Rozpoczynają tylko żółte „rakiety”, na sygnał „Stop” rakiety te wracają na swoje miejsca. Uwaga: nauczyciel może użyć dwóch lub wszystkich kolorów jednocześnie.

11. Każdy uczeń rozkłada swoją szarfę w dowolnym miejscu na sali gimnastycznej, tworząc z szarfy koło. Szarfy nie mogą się stykać ze sobą. Na sygnał nauczyciela „Start” uczniowie biegają po sali, na sygnał „Stop” każdy uczeń podbiega do swojej szarfy, staje w jej środku podnosi ją i przekłada przez siebie z dołu do góry. Na koniec chwytą szarfę jedną ręką, co oznacza, że wykonał poprawnie zadanie.

12. W pozycji stojącej, w rozsypce, każdy uczeń trzyma swoją szarfę w górze, z wyprostowanymi ramionami. Rozciąga ją na długość swoich barków. Wykonuje skłony w bok raz w lewą, raz w prawą stronę w kierunku bioder. Odpoczynek, uczniowie opuszczają ręce.

13. W pozycji stojącej, nadal w tzw. rozsypce, każdy uczeń trzyma swoją szarfę, podnosi ją. Uczeń musi mieć ramiona i nogi w kolanach wyprostowane i robić skłony w przód do stóp. Potem uczeń podnosi się i powtarza kilkakrotnie ćwiczenie.

14. W siadzie ugiętym uczniowie zakładają szarfę na stopy i starają się ją przyciągnąć jak najbliżej do siebie do klatki piersiowej. Odpoczynek po dwóch, trzech zgięciach. Powtórka ćwiczenia.

15. Zabawa „Raz, dwa, trzy Baba-Jaga patrzy” – zatrzymanie w marszu, w biegu. Nauczyciel wybiera jedną osobę chętną, która będzie Babą-Jagą, pozostałe osoby muszą dobiec do niej, kiedy nie patrzy. Wygrywa ten uczeń, który pierwszy dotrze do Baby-Jagi i dotknie jej ramienia. Wtedy następuje zamiana ról.

16. Ćwiczenia oddechowe „Kałuża”. Uczniowie stoją na obwodzie koła. Nauczyciel przypomina, na czym polega zabawa. W środku koła znajduje się wielka „kałuża”, na sygnał nauczyciela (gwizdek, klaśnięcie) uczniowie maszerują po obwodzie koła. Na drugi sygnał zatrzymują się. Dzieci odwracają się do środka „kałuży” i próbują z całych sił „Osuszać kałużę” dmuchając do jej środka. Ćwiczenie należy powtórzyć, zmieniając kierunek marszu.

17. Ustawienie uczniów w szeregu na zbiórce. Pochwalenie uczniów i zakończenie zajęć.

Klasa I, wychowanie fizyczne, krąg tematyczny „Podróże bliskie i dalekie”

Temat: W powietrzu

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności pracy w grupie.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

- uczeń współpracuje w zespole.

Metody: metoda zadaniowa, metoda zabawowa.

Formy pracy: praca indywidualna, praca w grupie.

Środki dydaktyczne: piłka, krzeselka, obrazki z owocami, wycięte wcześniej z karty pracy.

Przebieg lekcji:

1. Ćwiczenia poprawiające pamięć oraz słuch, zmniejszające napięcie mięśni ramion i karku, (wg P. Dennisona „Sowa”). Lewą ręką uczeń chwyta mocno mięsień barku, głowę powoli odwraca w lewo. Bierze głęboki wdech i – kierując głowę w stronę przeciwległego ramienia – głośno wydycha powietrze (można przy tym naśladować głos huczającej sowy). Gdy głowa znajduje się nad prawym ramieniem, ponownie bierze głęboki wdech i – wydechając powietrze – wraca do punktu wyjścia. Zmiana układu rąk.

2. Marsz po obwodzie koła. Na sygnał nauczyciela (kłaśnięcie) – chód tyłem po obw. koła.

3. Zabawa „Kolory”. Rzuty piłką do kolegi, koleżanki, w parach lub w kole, z jednoczesnym wymawianiem wybranej nazwy koloru. Na umówione hasło (np.: „Czarny”) dziecko nie przyjmuje piłki. Gdy ją złapie, klęka na jedno kolano. Wstaje dopiero, gdy właściwie zareaguje na kolor.

4. Zabawa „Sałatka owocowa”. Nauczyciel dzieli uczniów na grupy, przypina im obrazki z rysunkami przedstawiającymi owoce. Dzieci siedzą w kręgu, każde na swoim krześle. Jedna osoba, wybrana spośród uczniów, stojąc w środku, wymienia nazwy owoców. Dzieci z obrazkami wymienionych owoców szybko zmieniają miejsca, a osoba prowadząca siada na jednym z krzeseł. Uczeń, dla którego zabrakło miejsca, zostaje osobą prowadzącą. Powtórzenie zabawy.

5. Zabawa „Piłka parzy”. Uczniowie siedzą w kole, podają sobie piłkę. Na hasło „Piłka parzy!” starają się podawać piłkę bardzo szybko. Komu wypadnie piłka z rąk, odchodzi na bok. Wygrywają najszybsi.

6. Zabawa wykorzystaniem piosenki „Stonoga”. Nauczyciel prosi uczniów, aby ustawili się w jednym rzędzie. Trzymają ucznia przed sobą za ramiona/biodra. Rozpoczynają marsz prawą nogą w wybraną stronę (np.: w lewo, w prawo...). Podczas marszu uczniowie recytują i podśpiewują tekst: „Idzie sobie stonoga, stonoga, stonoga, aż się trzęsie podłoga, podłoga, hej!”. W chwili, gdy dochodzą do wybranego punktu, cała grupa odwraca się, ostatni uczestnik staje się pierwszym i prowadzi grupę do innego punktu. Powtórzenie zabawy. Proponowana modyfikacja zabawy: po dojściu do określonego punktu uczestnicy rozbiegają się, na sygnał nauczyciela wracają do rzędu, zamieniając się miejscami.

7. Powtórzenie ćwiczenia „Sowa”.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

